

תורת הצניעות - שיעור 499

I. בעניין הצניעות (א) יש דברים שהווים מן התורה (ב) ויש דברים שהווים במנגינים ואבארא (ג) ועוד יש דברים שהם תלויים במנגינים ואבארא

II. האשה שתלבש בגדי פריצות עוברת על דת יהודית וג"כ על האיסור תורה ובחוקותיהם לא תלבש (ויקלט י"ח - ג) וכ"כ הרמ"א (י"ד קע"ח - ה) ועיין באג"מ (י"ד ה - פ"א) ועיין בשורת ייחודה דעתה (ה - דף ל"ג) בשם רב פעלים שגם עוברת על לפני עוזר (ויקלט י"ט - י"ד) ועל האיש יש איסור הסתכלות והוא מצד הרהורים ואסור משום ונשמרת מכל דבר רע (וזדים כ"ג - י) וגם הללו דלא תסورو אחריו עינייכם (מצדך ט"ז - ל"ט) ועוד דלא יראה לך ערות דבר אמןמי שהולך במקומם שא"א ליזהר בו כמו ברוחבות שלנו ולא שייך לילך ברחוב אחר או בעצמת עיניהם צריך ליזהר שלא יסתכל ולא יבוא לאיסור הרהורים שאין לנו יכולים לגוזר גזירות על ההמון שאינם יכולים לקיים (צ"ג י"ג) ועיין בהה"ל (רכ"ה ד"ה וחפ"ל) דסתם הסתכלות באשה נאה אסור ואשה שנוהגת תמיד בפריצות מצוה לגרשה (הה"ט קי"ע - ד)

III. לחבק ולנסח לקרובות היתר ממש הוא רק אם לבתו ובת בתו ואם לבנה ובן בנה אמן להתקרובות שע"י קידושין הוא איסור גמור דלא תקרבו (ויקלט י"ח - ז) ואחותו ואחות אביו או אמו כתוב הרמב"ם (חיסובי צילס כ"ז - ז) דהרי זה מגונה ביזotor (הה"ט כ"ז - ז) ודבר איסור ומעשה טפשים אבל איינו בלוא דחבוד ונסוק שהוא דלא תקרבו והאיסור הוא דרבנן משום שלא יבא להקל בשאר עריות ועלולא נשק לאחותה הגדולים משום שצדיק גמור היה ולא בא לידי הרהורים (צ"ט י"ג) ואם היה מהרהור היה איסור גמור מהלאו דנסחרת ולבן באחותו הגזירה היה רק על סתם בני אדם כאחינו ועלולא לא היה מהרהור גם מנשים אחרות כדמייתו התוס' (פס) אבל החבק ונסוק בשאר עריות אסור משום לא תקרבו ואפילו בלוא יועיל ומוטב אפילו לעולא (אג"מ ה"ע ה - ס) אמן באחותו אין למחות כשנותה של לא יועיל ושיהיה שוגגיים ורב אחא דמרכיב בת בתו אכתפה ג"כ היה מותר דהוי כבושא (קידוץ פ"ה: כתומות י"ג) ועוד דכשהיא בגדה ליכא איסור דאוריתא ולרב אחא ועלולא מותר ולא לשלנו ועיין באג"מ (י"ד ז - קל"ז ולה"ט ה - ס) שמהליך בין איסורי תורה ודרבנן ומנגנים

IV. בת בנו בנישוק וחיבור - עיין באג"מ (הה"ט ה - ס) דבעל נפש צריך להחמיר שיש חשש הרהורים על כלתו משא"כ בת בתו מכל מקום אין למחות דין איסור ברור

V. וגם בת בתו הנשואה מותר בחיבור ונישוק (אג"מ ה"ע ה - ס) ויש מחמירים

VI. בזרוע אין איסור לק"ש אלא בטפה מגולה דין ערוה כשוק של אשה (אג"מ ה"ח ס - י"ח) דשם הווי אפילו בפתחות מטפה

VII. שוק אשה ערוה ממש ולא רק משום שדרבן לכטוט שוף לבעה אסור אף בפתחות מטפה וחדר התורה שגם השער בנותאות יש להחשיב כבשרה וממי לא כיוון שהאיסור הוא חידוש אין לאיסור בפתחות מטפה בשערות ואף לאחרים ובפנויות לא אסורה התורה שערותיהן (אג"מ ה"ח ד - קי"ד - ד) ויש חולקין (ע"ש)

VIII. רגלה מגולה תחת הקニア (knee) ואפילו כשהיא לבשה אונפילאות (stockings) מותר דין זה מקום ערוה ועוד באונפילאות הדקין אין רואין בשער הרגל ומ"מ אם הולcin עד השוק והשוק מכוסה רק באונפילאות יש איסור הרהורים ובקטנות ביותר דין הרהור מותר (אג"מ ה"ע ד - ק - ו) ויש מחמירין בלי אונפילאות

IX. להוציא יד לאשה בדרך הנותנים שלום בהגשם פשוט שאסור אף לפנויות שהריהן בחזקת נdots וכ"ש לאשת איש ויש מקילין (אפילו יראי שממים) דין זה דרך חיבה אבל קשה לסייע על זה (אג"מ ה"ע ה - י"ו צפוי, ה"ע ד - ל"ג - ע, ה"ח ה - קי"ג)

X. הליכה בסאבוויי ובבאס או קאר בשעה שא"א ליזהר מנגיעה וڌחיפה בנשים מצד הדוחק עיין באג"מ (הה"ט ז - י"ד) דכיון דין זה דרך תאורה אין איסור דלא תקריבו

מן התורה ואפילו מדרבנן אם יתחזק להסיה דעתו מהן ולהרהר בדברי תורה עצצת הרמב"ם (ליסולי זילה כ"ה - י"ע) ולכן ליכא איסור לישב אצל אשה כשליכא מקום אחר וגם באשתו נדה אולי יש להקל ויש מחמיירין

X. בגדים אדומים וכדומה שלובשות הנשים ברבים הם בנדנו פריצות (רמ"א י"ד קע"ח - ה' ואג"מ י"ד ה' - פ"ה) וככ"ש נשים שלובשות בגדים שיש להם litot וונעשה רק לתפיס עיני האנשים יש בהן איסור לפני עור ואולי בחוקותיהם לא תלכו עיין לעיל (חות 1)

XI. אסיפה אנשים ונשים לדברי חול (meetings) בחדר אחד וגם אומרין שם דברי תורה כיון שמקילין אין שום טעם שייצאו הנשים בשעת הלימוד אך שאין ידווע הטעם שמקילין במדינה זו לעשות אסיפות כאלו באנשים ונשים בחדר אחד (אג"מ י"ד ז' ק"ע)

XII. איסור הסתכלות בנשים הוא דין ברור ועיין בגם' (ע"ז כ') דמקרא دونשمرתם מכל דבר רע (זיליס כ"ג - י) והוא דרש גמורה (תוס' ע"ז כ') למדנו שלא יסתכל באשה ana אפילו פנוייה וכל המשתכל באצבע של אשה כאלו מסתכל במקום התורפה ובכל מקום שמתאספים מחויבין לעשות מהיצה ויש חיווב על כל אדם להבית כפי האפשר למטה כשהולך בשוק (אג"מ לו"ח ה' מ')

XIII. הגיל שחללה על הילדה דין צניעות דעת הבה"ל (ע"ה ד"ה טפח) לק"ש הווי מגיל שלש וי"א שהוא הדין לשאר דברים כגון שוק מגולה וכדומה או יהוד ודעת החזון איש (ע"ז - ח) לק"ש תלוי במצוותן וקטנות גוףן ובשוק מגולה וכדומה אפשר אפילו להחזר"א מגיל שלש ובת בפני אביה הייתה חייבת בכל הניל מגיל אחת עשרה שנה (בה"ל ט"ז) ויש אומרים שתלווי בגיל חינוך דבערך חמיש או שש שנים

XIV. מבקר חולה איש לאשה או אשה לאיש מותר בלבד שלא יתיחדו הם לבדם ולהשכיבה ולהקימה וכיוצא זה מותר לשמשה (ערוך השלחן סל"ט - י"ח) באם עושה זאת שלא לשם חיבת כמו רופא או אחיות (nurse) מותר

XV. והוא הדין לנחים אבלים (שערים מצוינים בהלכה י"ז - ה) מותר שלא ביהود

XVI. אשת הבעל מכבדת אורח מאכלים ומוגזת להם כוסות דין זה דרך שימוש התקרכות אלא דרך כבוד אורחים (ערוך השלחן ה"ט כ"ה - ט)

XVII. האיסור להתרחץ ביום מעורב במקום שאין הפרדה בין אנשים לנשים עיין בברכות (ס"ה) דין לו חלק לעולם הבא ובבב"י (ול"ט כ"א) דבאותה איש האיסור הוא מן התורה שנאמר ולא תתו אחרי עיניכם ואסור להסתכל בפנוייה מדברי קבלה (שור"ת ייזה דעת ס - ס"ג) ועיין שם ברש"י ותוספות ועיין ברמב"ם (הלכות תפוזה ד - ד)

XVIII. אם מותר לאשה להביא את בנה בן ג' שנים לסתוימינג פאל לרוחץ בין הנשים א) הגרש"ז אויערבך פסק דיש להקפיד מג' שנים ואילך אולם בילדת עם האבא אפשר להקל יותר מפני שהיא לא רואה שום עיטה שם כי הגברים מכם ערונות ופשוט שעיל הילדה יש להקפיד על לבוש צנווע עפ"י הלכות צניעות (ספר הליכות בת ישראל פיק ז - געניא ל"ט) והביא עוד מספר אמרי יושר שהחזר"א אמר בנידן דין שאם יכולם לזכור הבן לכשיגלמו יש למנוע (מענasse כל נ"מ גמוסמלן)

ב) עיין בתשובות והנحوות (ה - קל"ז) דלענין טפח מגולה דעת המ"ב לאstor מבת ג' (לו"ח ע"ה צצ"ל ד"ה טפח מגולה) והחזר"א (סימן ט"ז - סק"ח) חולק שאין שייעור בשנים אלא כפי גודלם אבל היינו בגלוי טפח בלבד לעניין אמירות ד"ת כנגדה אבל לראות ילדה כמעט ערומה לכ"ע הזמן קודם אפילו להחזר"א ועיין בשורת שלמת חיים שהגאון רבי יוסף חיים זוננפלד מורה ג"כ שהשייעור מבת ג' והלאה

XIX. אם מותר להלביש לקטנה פחות מגיל החינוך בגד של פריצות שיש איסור לגודל בהלבשתן ממשום ובחוקותיהם עיין בשיעור 159 (III)